

V tomto čísle MR začíname uverejňovať rozsáhlou vícedielnou štúdiu o tzv. Generálnom Gouvernementu, komentujúci kromě politicko-historických aspektů i poštovní a známkovou historii tohoto území. Štúdiu jsme získali laskavostí „Infofily“:

Územie smrti (I)

J. DUFFACK

Motto: „Pre človeka s normálnym svedomím je nepochopiteľné, ako mohol niekto napísať takú čistú históriu vrážd, hladu a masového vyhladzovania, za ktoré je sám zodpovedný.“

Americký žalobca William H. Baldwin v Norimbergu po zoznámení sa s obsahom denníkov H. Franka.

23. augusta 1939 o 14.30 hod. prišiel do Moskvy nemecký minister zahraničných vecí **Joseph von Ribbentrop** so správcami. Na jeho sprievodcov: svetovej významnosti sa jediný deň dostal so svojím sovietskym kolegom **Michailom** k absolútnej slobode. Oboja vojpriť podpísali tzv. **pakt o nezávislosti**. Okrem belových lístkov o mieri a spolupráci text obsahoval tajný protokol, ktorý Rusom v prípade napaďnutia Poľska Nemeckom zaručoval smutné rozhodnutie súprávného územia Sovietskeho zväzu. Štúdiu sa v tomto prípade zachoval ako ruský cit, ktorému záležalo na osude svojich poľských.

I stať sa? Na základe tejto diplomatickej kľučky bolo rozhodnutie Poľska už len technickou záležitosťou. Bolo vymačované myslenou čiarou na línii Narev – Viala – San, vrátane skupínice pohraničných krajín a ich následnej anexie do „súdržejnej sovietskej únie Sovietskeho zväzu“. V skutočnosti anexia týchto krajín znamenala prehranie sa medzi stalinistami so všetkým, čo k nej patrilo. Hitler neprotestoval, sledoval vlastné záujmy. Zmluva s totalitným Ruskom mu zaručovala, že v prípade bleskovej vojny v západnej Európe má Nemecko dokonale prikrýty chrbát slovom a podpisom sovietskeho diktátora.

Stalinove a Ribbentropove úsmevy po podpise paktu.

Delenie Poľska prebehlo bez Poľska nielen rýchlo, ba priam ukážkovo. Demarkačná línia medzi oboma armádnymi zoskupeniami sa tiahla od juhovýchodných území Východného Pruska cez Varšavu až na juh pozdĺž rieky San.

Druhá Ribbentropova návšteva v Moskve 23. septembra 1939 bola už moskvyňanmi považovaná za koniec dvojhádneho paktu, ktorý obom stranám zaručoval delenie krajiny v čase, keď obe ešte žili a dávalo sa nádej v podobe pomoci súprávných demokracií. Obe strany prijali vyhlásenie, v ktorom sa hovorilo o „definitívnom vyriešení poľského problému, vyplývajúceho z napaďnutia poľského štátu“ (in *Wort* 1, 1968, str. 4, str. 82 – 83). Oboja diktátormi prijali protokollom svojich ministrov zahraničných vecí **fatálne** rozhodnutie, v ktorom sa okrem iného hovorilo aj o tom, že nemecko – sovietske priateľstvo bolo definitívne správcované. O tom, že Poľsko bolo záležitosťou dvoch najväčších mocností, sa samozrejme nehovorilo.

O temnej budúcnosti Poľska rozhodol Hitler na porade s generálom Keitelom 17. októbra 1939. Celé Poľsko malo slúžiť ako nástupné územie proti Sovietskemu Rusku, ale aj ako nemecká provincia s nízkou životnou úrovňou s trvalou hrozbou likvidácie akejkoľvek opozície a priam nevyčerpatelnou zásobárňou lacnej pracovnej sily.

Prvý septembrový deň 1939 ráno 4.45 hod. po výbuchoch a mezinových nacistických presovkách, III a IIII armád vpadli nemecké voľnomacht v tichu v noci v výchle výstavce do Poľska s 57 vybranými peľmi, motorizovanými, tankovými divíziami a stovkami lietadiel nemeckej Luftwaffe. Plán moskovského falšovanie vypracoval veliteľ pozemných síl voľnomachtu generálplukovník **Halder**.

Armádné jednotky boli rozdelené do dvoch skupín. Armádné skupiny I a II velil generálplukovník **Blumentritt**; táto skupina armád pozostávala z 8. armády (veliteľ generál **pechoty** **Blodowitz**), 14. armády (veliteľ generálplukovník **Loth**) a 31. armády (veliteľ generál **Reichenau**). Táto skupina armád mala dovedna 26 divízií. Uhly jednotlivých armád boli rozdelené takto: 31. armáda mala utnúť z **Varšavy** **Slonka** z juhu smerom na **Varšavu**. Táto armáda mala súčasne na seba viazať **Moskva** sily uhly vyhlásenej poľskej armády, pozostávajúcej len z 31 peľi, 2 motorizovaných a 11 jazdeckých divízií. Preto, že táto nemecká 31. armáda obšla **Varšavu** so severu, bolo rozhodnuté. Zo severu totiž zaútočila na Poľsko druhá armádná skupina, Sever. Velil ju generálplukovník **Beck** a pozostávala z jednotiek 4. armády (veliteľ generál **von Kluge**) a 5. armády (veliteľ generál **Kiechel**). Táto skupina armád disponovala 21 divíziami a 2 brigádami. Obe armády sa mali spojiť a dokončiť **dielo** skazy za pomoci 4000 lietadiel prvej línie **Goeringovej** Luftwaffe.

Napriek tomu, že sa Poliaci bránili zubami – nechtami, nemohli ani teoreticky proti nemeckej presile obstáť a hoci už 4. septembra 1939 britská a francúzska vláda deklarovali, že Poľsku pomôžu na základe vzájomných spojeneckých zmlúv, Poliaci až do trpkého konca bojovali sami. Už v polovici septembra bolo rozhodnuté i preto, že Poľsko dorazili 17. septembra 1939 dva sovietske fronty, ktoré udreli z východu. Ten istý deň poľská vláda utiekla do Rumunska; neskôr vládu generála **Sikorskeho** vyženú nemecké tanky z Paríža do trvalého exilu v Londýne.

Poľsko bolo na kolienoch. Jeho armáda vyhlásila v nemeckom boji, obklopená a zradená svojimi spojencami, 70 000 mŕtvych, 150 000 ranených a 920 000 zajatých, to boli straty, ktoré musel poľský národ zaplatiť v prvej fáze, aby spojil nemeckými chybami obklopeného poľského územia. Stalin však vždy ešte uznal, že v Poľsku Hitler vytvoril **prehranie** ľahko, a ktorú väzbu jeho falšovanie proti svojmu tajnému spojencovi.

Stalin si mánil ruky a spolu s nim celý Ústredný výbor KPSZ. Do „nemeckého“ zväzu krajín, vymačované socialistické modlitby prebudoval bez akýchkoľvek nádeží či vynaloženého úsilia, jediného výstupu – asi 13 miliónov ľudí a veľké územie. Sovietske hranice sa posunuli asi o 150 kilometrov na západ. Smeť 734 ruských divízií a nových 2000 ranených vyvolali v ruskom generálnom štábe i v Stalinovi samostatnou príjemnú udalosť a bombastické líny o neporazitelnosti Červenej armády. Vieni mali **hodkov** vypracovať v tzv. zimnej vojne proti Fínii.

Hitler hodil Stalinovi niekoľko obhľadaných kostí v podobe vojnovéj koristi, ktorá sa skladala iba z 300 lietadiel, 900 diel, niekoľko tisíc pušiek a guľometov a príslušnej munície.

Hitlerovský ústredný delenie Poľska bolo zvrátené. V **Varšave** ostávalo ničo z **dobrotnej** územím úrodí. Základom skazy sa stal **Wlodek** **deň** z 12. októbra 1939 a účinnosťou od 26. októbra 1939, podľa ktorého sa zo smutnej časti Poľska stal **Generálnym Gouvernementom** (Generallgouvernement für die besetzten Polnische Gebiete – Generálny gouvernement pre obklopené poľské územia). Bolo to územie s rozlohou 95 900 kilometrov štvorcových a peľmi 12 miliónmi obyvateľmi; po podpísaní Sovietskeho zväzu nacistickú vojnovú

